

N:o 35.

Ank. till Riksd. kassli den 30 mars 1894, kl. 3 e. m.

*Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring af 12 kap.
3 § kyrkolagen.*

I 12 kap. 3 § kyrkolagen stadgas:

Uti städerna skall på alla söcknedagar klämtas på morgonen klockan tio och om aftonen klockan fyra; sammaledes på landet hvar morgon och afton, som härtill varit vanligt, och folket derigenom påminnas att bedja om välsignelse till deras förehafvande och att Gud ville bevara öfverheten, förlåna frid och rolighet och en salig ändalykt.

Riksdagen beslutade för sin del sistlidet år, i anledning af en i ämnet väckt motion, att hvad i förevarande lagrum vore stadgad om klämtning morgon och afton hvarje söckendag hädanefter icke skulle gälla, der vederbörande församling beslutade upphörande af klämtning.

Kyrkomötet, hvars yttrande i ämnet af Kongl. Maj:t inhemtades, framställde mot hvad Riksdagen sålunda beslutat icke annan anmärkning, än att ett undantag borde göras för seden, att församlingens medlemmar efter avslutadt veckoarbete erinrades om tillstundande hvilodag genom den s. k. helgemålsringningen, hvars uteblifvande säkerligen skulle framkalla saknad hos mången; och biföll kyrkomötet i följd deraf förslaget med följande tillägg: dock att helgemålsringning aftonen före söndag och helgdag fortfarande skall ega rum.

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till lagutskottets behandling hänvisad motion, n:o 21, hemställa herrar *Jan Eliasson, Alfred Kihlberg* och *K. E. Holmgren*, under erinran om Riksdagens och kyrkomötets här ofvan omförmälda beslut, »att Riksdagen måtte för sin del antaga följande lag angående ändring af 12 kap. 3 § kyrkolagen: Härigenom förordnas, att hvad i 12 kap. 3 § kyrkolagen är stadgadt om klämtning morgon och afton hvarje söckendag hädanefter icke skall gälla, der vederbörande församling beslutar upphörande af klämtning; dock att helgemålsringning aftonen före söndag och helgedag fortfarande skall ega rum».

38 07

Mot omförmälda af kyrkomötet föreslagna tillägg till det beslut, Riksdagen för sin del i förevarande ämne sistlidet år fattade, har utskottet icke något att erinra; och då motionärernas hemställan i öfrigt är i full öfverensstämmelse med samma beslut, får utskottet hemställa,

att Riksdagen ville, i anledning af förevarande motion, för sin del besluta följande

L a g

angående ändring af 12 kap. 3 § kyrkolagen.

Härigenom förordnas, att hvad i 12 kap. 3 § kyrkolagen är stadgadt om klämtning morgon och afton hvarje söcknedag hädanefter icke skall gälla, der vederbörande församling beslutar upphörande af klämtning; dock att helgemålsringning aftonen före söndag och helgedag fortfarande skall ega rum.

Stockholm den 30 mars 1894.

På lagutskottets vägnar:

E. von KRUSENSTJERNA.

Reservation

af herr *J. Anderson*, som anført:

»Vid 1893 års riksdag hemstälde laguskottet i utlåtande n:o 27, att Riksdagen måtte för sin del besluta följande lag angående ändring af 12 kap. 3 § kyrkolagen:

»Häri genom förordnas, att hvad i 12 kap. 3 § kyrkolagen är stadgad om klämtning morgon och afton hvarje söcknedag hädanefter icke skall gälla, der vederbörande församling beslutar upphörande af klämtning.»

Denna utskottets hemställan blef utan nämnvärd diskussion af båda kamrarna enhälligt bifallen.

Kyrkomötet har derefter godkänt förslaget, dock med det tillägg, att helgemålsringning aftonen före sön- och helgedag borde ega rum.

Då jag icke anser det lämpligt att vidtaga ändring i Riksdagens så nyligen som förlidet år enhälligt fattade beslut och jag icke kan finna hvad gagn det medför att anordna helgemålsringning å landet, der kyrkorna ej sällan äro så belägna, att endast ett försvinnande fåtal af församlingens medlemmar, som äro mera närboende, kunna höra klämtningen, har jag, med aktning för Riksdagens i följ uttalade åsigt, yrkat, att utskottet bort tillstyrka Riksdagen att vidblifva sitt nästlidet år fattade beslut.»